

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
“ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ІНФЕКЦІОНІСТІВ”
ДВНЗ “ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ”

ДІАГНОСТИКА І ТЕРАПІЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ НА РІЗНИХ РІВНЯХ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

**Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції інфекціоністів і пленуму
ГО “Всеукраїнська асоціація інфекціоністів”**

(29-30 вересня 2016 року, м. Вінниця)

Тернопіль
ТДМУ
Укрмедкнига
2016

групи склав +212 мкл¹, а у другій – +121 мкл¹. Середній рівень вірусного навантаження у досліджуваних групах хворих до призначення ВААРТ статистично не розрізнявся і був у першій групі 4,89 (4,1-5,2) lg коп./мл, у другій – 5,0 (4,2-5,6) lg коп./мл. Через 6 міс. ВААРТ частка пацієнтів з повною супресією ВІЛ (HIV-RNA < 50 коп./мл) у першій групі була вищою, ніж у другій групі, втім ця різниця не була значимою – 75,8 і 61,3% відповідно, $p=0,21$. Через 12 міс. спостереження було виявлено значимо вищий ($p < 0,01$) відсоток хворих першої групи (СІН+ЗПТ), які досягли повної вірусної супресії і значного пригнічення вірусного навантаження (HIV-RNA < 400 коп./мл) – 93,9 і 96,7% відповідно, порівняно з другою – 58,1 і 71,0% відповідно. Слід зауважити, що у другій групі хворих протягом 6-12 міс. лікування відбулося зменшення частки хворих з вірусологічною ефективністю ВААРТ – з 61,3 до 58,1% пацієнтів з повною вірусною супресією і з 80,6 до 71,0% – з вірусним навантаженням HIV-RNA < 400 коп./мл.

Висновки. У хворих на ВІЛ-інфекцію споживачів ін'єкційних наркотиків замісна підтримувальна терапія значно підвищує імунологічну і вірусологічну ефективність ВААРТ через 12 міс. лікування. Включення хворих до програм замісної підтримувальної терапії підвищує ефективність диспансеризації і дозволяє своєчасно розпочати ВААРТ за відсутності тяжкої імуносупресії, що значно покращує імунологічну ефективність лікування.

Д.А. Задирака, О.В. Рябоконт, Т.Є. Оніщенко

СТАН ОКИСНОЇ МОДИФІКАЦІЇ БІЛКІВ У ХВОРИХ НА ГНІЙНИЙ МЕНІНГІТ

Медичний університет, м. Запоріжжя

Актуальність. Гнійний менінгіт (ГМ) є найпоширенішим інфекційним захворюванням нервової системи, яке завдає великих збитків економіці як розвинутих країн, так й тих, що розвиваються, займаючи особливе місце у структурі гострих нейроінфекцій. У дослідженнях останніх років встановлено, що у патогенезі ГМ важливу роль відіграє оксидативний стрес, в умовах якого домінують процеси нерегульованої окисної модифі-

кації білків (ОМБ). Білки є не тільки мішенню окисного впливу у клітинах, але й виступають каталізаторами окисного пошкодження інших біомолекул, таких як ліпіди і дезоксирибонуклеїнова кислота, сприяють появі нових антигенів та провокують аутоімунну відповідь.

Мета роботи – дослідити стан окисної модифікації білків у хворих на ГМ у динаміці захворювання.

Матеріали і методи. Під спостереженням перебувало 52 хворих на ГМ. Серед обстежених пацієнтів чоловіків було 29 (55,8%), жінок – 23 (44,2%). Діагноз ГМ встановлено на підставі наявності нейтрофільного плеоцитозу при цитологічному дослідженні ліквору. Спектрофотометричним методом у сироватці крові у динаміці захворювання визначали вміст альдегідфенілгідразону (АФГ) і кетонфенілгідразону (КФГ) спонтанної та метал-каталізованої ОМБ.

Результати та обговорення. Виявлено, що у хворих на ГМ при госпіталізації показники АФГ спонтанної та метал-каталізованої ОМБ крові перевищували відповідні параметри здорових осіб на 27,1 ($p < 0,01$) і 53,5% ($p < 0,01$). Показники КФГ спонтанної та метал-каталізованої ОМБ крові у цей період були достовірно вищими за аналогічні показники здорових осіб відповідно на 31,9 ($p < 0,01$) і 30,1% ($p < 0,01$).

На початку другого тижня загальноприйнятої терапії хворих на ГМ поглиблювалися зміни в бік процесів вільнорадикального окислення, про що свідчило подальше підвищення показників АФГ і КФГ спонтанної ОМБ відповідно на 19,6 і 20,1% ($p < 0,01$). На зниження адаптаційно-приспосувальних можливостей організму у пацієнтів на ГМ у зазначений вище період вказувало зростання ($p < 0,01$) показників АФГ і КФГ метал-каталізованої ОМБ.

При виписці зі стаціонару показники АФГ і КФГ як спонтанної, так й метал-каталізованої ОМБ у хворих на ГМ, порівняно з аналогічними параметрами на початку другого тижня лікування, були достовірно нижчими ($p < 0,05$), проте залишалися суттєво вищими ($p < 0,05$) відповідних показників здорових осіб.

Отже, у хворих на ГМ при госпіталізації стан ОМБ характеризувався підвищенням показників АФГ та КФГ як спонтанної, так й метал-каталізованої ОМБ. На момент виписки зі стаціонару зареєстровано позитивну динаміку у вигляді

зниження АФГ та КФГ спонтанної та метал-каталізованої ОМБ, порівняно з показниками при госпіталізації, проте вони залишалися вищими за відповідні параметри здорових осіб.

Висновки. Виявлені зміни обумовлюють доцільність подальших досліджень щодо пошуку препаратів, які підвищують ефективність патогенетичної терапії ГМ, впливаючи на процеси ОМБ. Робота у цьому напрямку триває.

В.І. Задорожна, І.В. Демчишина

ОЦІНКА ЕТІОЛОГІЧНОЇ РОЛІ ЕНТЕРОВІРУСІВ ПРИ НЕЙРОІНФЕКЦІЯХ (2013-2015 рр.)

Інститут епідеміології та інфекційних хвороб
ім. Л.В. Громашевського НАМН України,
Український центр з контролю та моніторингу
захворювань МОЗ України, м. Київ

Актуальність. З кожним роком збільшується кількість відомих типів ентеровірусів (ЕВ) людини (натепер – понад 100), так само, як і спектр патології, що вони здатні спричинити. Крім того, на тлі реалізації програми ерадикації поліомієліту епідеміологічний нагляд за ентеровірусними інфекціями розглядається як допоміжний інструмент, що дозволяє підвищити чутливість вірусологічного моніторингу поліомієліту, а саме охопити обстеженнями пацієнтів із серозним менінгітом, іншими нейроінфекціями, гострими кишковими інфекціями тощо, здорових дітей, дослідити циркуляцію вірусів у стічних водах із наступною ідентифікацією і внутрішньотиповою диференціацією кожного виділеного штаму поліовірусу.

Мета роботи – оцінка етіологічної ролі ЕВ при нейроінфекціях в Україні за період 2013-2015 рр.

Матеріали і методи. За даними річних звітів вірусологічних лабораторій ДСЕС України (2013-2015 рр.), проаналізовано результати обстеження на ЕВ 4 904 пацієнтів з нейроінфекціями, зокрема 1 567 пацієнтів із серозним менінгітом. Діти віком до 15 років з гострими в'ялими паралічами (ГВП), які обстежувалися в рамках епідеміологічного нагляду за ГВП/поліомієлітом, до цього дослідження включені не були. За роками

<i>Г.М. Дубинська, Т.І. Коваль, Л.М. Сизова, О.М. Ізюмська, В.А. Боднар, Т.М. Котелевська, Н.П. Свириденко, Л.Г. Войтенко, Л.Г. Волошина</i>	
АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОТИВІРУСНОЇ ТЕРАПІЇ ХРОНІЧНОГО ГЕПАТИТУ С У ПАЦІЄНТІВ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ (отриманої за рахунок Державної цільової соціальної програми профілактики, діагностики та лікування вірусних гепатитів)	60
<i>Г.М. Дубинська, Т.М. Котелевська, Н.О. Прийменко, В.В. Томенко, Л.Л. Кривенко, Л.М. Калініченко</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ГРИПУ У ВАГІТНИХ (за даними Полтавської обласної клінічної інфекційної лікарні)	62
<i>Г.М. Дубинська, Н.О. Прийменко, Т.М. Котелевська, Л.Л. Кривенко</i>	
ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНОГО ПЕРЕБІГУ ГРИПУ І ГРИП- АСОЦІЙОВАНИХ ПНЕВМОНІЙ В ОСІБ ІЗ ПОЛІМОРФІЗМОМ ГЕНІВ ARG753GLN TLR-2, LEU412PHE TLR-3, ASP299GLY TLR-4.....	64
<i>Г.М. Дубинська, Л.М. Сизова, Т.І. Коваль, О.М. Ізюмська, Н.О. Полтавець</i>	
АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОТИВІРУСНОЇ ТЕРАПІЇ ХРОНІЧНОГО ГЕПАТИТУ С У ХВОРИХ З ПОЛІМОРФІЗМОМ ГЕНІВ TLR4 І TLR7.....	66
<i>Д.Г. Живиця, В.Г. Казека</i>	
ВПЛИВ ЗАМІСНОЇ ТЕРАПІЇ МЕТАДОНОМ І БУПРЕНОРФІНОМ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВААРТ У СПОЖИВАЧІВ ІН'ЄКЦІЙНИХ НАРКОТИКІВ	68
<i>Д.А. Задирака, О.В. Рябоконт, Т.Є. Оніщенко</i>	
СТАН ОКИСНОЇ МОДИФІКАЦІЇ БІЛКІВ У ХВОРИХ НА ГНІЙНИЙ МЕНІНГІТ	69
<i>В.І. Задорожна, І.В. Демчишина</i>	
ОЦІНКА ЕТІОЛОГІЧНОЇ РОЛІ ЕНТЕРОВІРУСІВ ПРИ НЕЙРОІНФЕКЦІЯХ (2013-2015 рр.)	71
<i>А.М. Задорожний, О.М. Крук, О.Б. Герасун, А.Л. Сороколит, Н.М. Прикуда, А.Я. Орфін</i>	
ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ УПРОДОВЖ 2011-2015 рр.....	73